

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 12C/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218202197
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Orlai
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2020:6218202197.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Zoltánom Orlaiom v spore žalobcu D. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. P. K. X, XXXX T., E., občan Maďarska, zastúpeného advokátkou Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou, so sídlom Komenského 3, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanému O. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX P. XXX, zastúpeného JUDr. Denisou Veselou, advokátkou, so sídlom Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, o určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému sa proti žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania v celom rozsahu.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť trovy konania štátu vo výške 125,64 Eur na výdavkový účet Okresného súdu Veľký Krtíš, vedený v Štátnej pokladnici Bratislava, IBAN: SK79 8180 000 0070 0016 2060, VS: 12C/22/2018 a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Štátu sa právo na náhradu trov konania vo výške 42,80 Eur **n e p r i z n á v a**.

Timočníkovi Ing. Alexandrovi Molnárovi sa proti žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu tlmočného v súvislosti s jeho účasťou na pojednávaní konanom dňa 04. 08. 2020 a to v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 17. 07. 2018 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne sa žalobca domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom osobného automobilu Toyota Yaris VIN: R., EVČ: R. XXX B. a domáhal sa náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že v novembri 2017 v Nemeckej spolkovej republike kúpil motorové vozidlo Toyota Yaris, VIN: R., za kúpnu cenu 6.850,- Eur. Po dovezení vozidla na územie Slovenskej republiky žalobca odovzdal motorové vozidlo E. T., ktorý mu prisľúbil sprostredkovanie a predaj motorového vozidla, nakoľko je vlastníkom Autobazáru LALA - autobazár Slovenské Ďarmoty, s. r. o.. Keďže pán T. sa mu dlhšiu dobu neozýval, pokúšal sa ho niekoľkokrát telefonicky kontaktovať aj prostredníctvom sociálnych sietí. Nakoniec sa mu ho podarilo telefonicky skontaktovať a oznámil mu, že auto už predal, pričom tak urobil bez jeho vedomia s tým, že mu povedal, že peniaze mu vyplatí neskôr, k čomu ku dňu podania žaloby nedošlo. E. T. nedal na to žiadne splnomocnenie, ani nepodpisoval žiadnu kúpnu zmluvu. Na základe uvedeného potom podal trestné oznámenie na pána T. za trestný čin sprenevery, ktoré prebieha na OR PZ Veľký Krtíš pod sp. zn. ČVS: ORP - 30/VYS/VK - 2018. Bol vyšetrovateľom vyzvaný podľa § 97 ods. 1 Trestného poriadku, aby si vlastnícke právo k motorovému vozidlu uplatnil v civilnom súdnom konaní. V žalobe žalobca poukázal na nález Ústavného súdu I. ÚS 50/2010 -11 z 10. 02. 2010, v zmysle ktorého by vlastnícke právo k motorovému vozidlu malo patriť jemu, pretože žalovaný nadobudol motorové vozidlo na základe

neplatnej kúpnej zmluvy. Ako dôkaz navrhol vykonať výsluch svedka E. T., pripojiť vyšetrovací spis OR PZ VK ČVS: Z. - XX/VIS/VK - XXXX. Predložil listinné dôkazy, upozornenie podľa § 97 ods. 1 Trestného poriadku zo dňa 18. 06. 2018.

2. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 24. 09. 2018 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú. Predmetné motorové vozidlo kúpil za kúpnu cenu 7.500,- Eur, ktorú uhradil v hotovosti. Konateľ spoločnosti E. T. mu prisľúbil, že spraví kontrolu originality, vybaví všetky potrebné doklady k prepisu motorového vozidla na jeho osobu. Vzhľadom k tomu, že sa jednalo o autobazár, spoločnosť uvedenú v Obchodnom registri a konateľ spoločnosti mu predložil potrebné doklady, nemal dôvod pochybovať o pravosti dokladov, kompetentnosti autobazáru a prevod motorového vozidla. Tiež tieto skutočnosti potvrdil príslušný dopravný inšpektorát, keďže nebol žiadny problém pri prepise motorového vozidla. Uviedol ďalej, že je bežným občanom, ktorý nepodniká s nákupom a predajom motorových vozidiel, nemá povinnosť ani vedomosť postupovať s odbornou starostlivosťou. Ak je vozidlo dovezené, nemá ako preveriť pôvod vozidla, len prostredníctvom dopravného inšpektorátu, ktorý tak učinil a potvrdil, že všetky náležitosti sú v poriadku. Žalovaný poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 549/2015 zo dňa 16. 03. 2016. Žalovaný k vyjadreniu predložil Kúpnu zmluvu zo dňa 09. 11. 2017, Osvedčenie o registrácii motorového vozidla v Nemeckej spolkovej republike časť 1 a časť 2, Protokol o technickej kontrole zo dňa 09. 11. 2017 a 21. 11. 2017, Protokol o emisnej kontrole motorového vozidla zo dňa 09. 11. 2017 a 21. 11. 2017.

3. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 23. 10. 2018 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že pokiaľ by žalovaný postupoval s náležitou starostlivosťou, tak by si musel všimnúť, že vlastníkom motorového vozidla nie je pán T., ani jeho autobazár, ale že jeho vlastníkom je žalobca. Pán T. a žalobca uzavreli ústne dohodu, že pán T. nájde kupca motorového vozidla, pričom sa nedohodli na kúpnej cene, za ktorú motorové vozidlo žalobca predá. Potom, ako nájde kupca motorového vozidla, mal žalobcu kontaktovať, aby tento vedel, akú kúpnu cenu je kupec ochotný zaplatiť za vozidlo. Ak by žalobcovi telefonicky oznámene kúpna cena vyhovovala, boli s pánom T. dohodnutí tak, že by prišiel do autobazáru on sám uzavrieť kúpnu zmluvu so sprostredkovaným kupujúcim. Kupujúci by potom podľa dohody následne mal priamo žalobcovi zaplatiť kúpnu cenu motorového vozidla. Následne by sa dohodli s pánom T. na odmene za sprostredkovanie. Žalovaný si musel všimnúť, že zmluva nie je uzatváraná v mene autobazáru ale v mene pána T. ako fyzickej osoby - nepodnikateľa. V tomto prípade sa teda jedná výlučne o občianskoprávny vzťah nie obchodnoprávny vzťah, čo vyplýva aj zo samotnej kúpnej zmluvy. Ďalej žalobca žiadal, aby si súd pripojil a oboznámil sa aj s obsahom spisového materiálu z Dopravného inšpektorátu Veľký Krtíš o prevode motorového vozidla. K vyjadreniu žalobca predložil listinné dôkazy, Kúpnu zmluvu, na základe ktorej žalobca nadobudol vlastnícke právo k motorovému vozidlu zo dňa 06. 11. 2017, Žiadosť o schválenie dovezeného motorového vozidla, vrátane Kúpnej zmluvy zo dňa 08. 11. 2017, Rozhodnutie okresného úradu o schválení motorového vozidla, úradne preloženú technickú dokumentáciu k motorovému vozidlu.

4. Na pojednávaní konanom dňa 20. 12. 2018 právna zástupkyňa žalobcu zotrvala na podanej žalobe v celom rozsahu.

5. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní poukázala na to, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k motorovému vozidlu. Tento naliehavý právny záujem nevyplýva ani z osobitného právneho predpisu, to znamená z Trestného poriadku a Zákona o policajnom zbore. Ak je možná žaloba o vydanie veci, tak v tomto konaní by sa ako predbežná otázka mohla vyriešiť aj otázka, kto je vlastníkom motorového vozidla, preto žaloba o určení vlastníckeho práva nie je prípustná. Žalobca hodnoverným spôsobom nepreukázal vlastnícke právo k motorovému vozidlu. Ďalej poukázala na to, že žalobca si v trestnom konaní uplatňuje náhradu škody a tiež si uplatňuje aj vlastnícke právo k motorovému vozidlu touto žalobou, to znamená, že táto situácia vytvára prekážku začatej veci (litispenciencie) na základe uvedeného žiadala, aby súd konanie podľa § 159 CSP zastavil.

6. Žalobca pri svojom výsluchu uviedol, že predmetné motorové vozidlo kúpil v júni 2017 v Nemecku od fyzickej osoby. V Nemecku bol spolu s priateľmi. Toto vozidlo predával manžel. Bolo písané na manželku. S kupujúcim jednal jeho kamarát S. R.. On len skontroloval číslo podvozku. Pri kúpe im bol predložený veľký technický preukaz a malý technický preukaz. Následne podpísali zmluvu a v hotovosti zaplatil kúpnu cenu. S. R. mu poradil, že môže auto predat' prostredníctvom E. T., ktorý je vlastníkom autobazáru v Slovenských Ďarmotách. Tomu následne v ten deň, ako bolo dovezené na územie Maďarska, odniesli

do autobazáru na privesnom vozíku, kde mu ho zložili. Dohodli sa len na cene, za ktorú by on mal predávať motorové vozidlo, pričom nedohodli sa na výške odmeny, ktorú by mal pán T. dostať za predaj tohto motorového vozidla. Len sa dohodli, že niečo dostane, pokiaľ motorové vozidlo predá. E. T. nechali len osvedčenie o motorovom vozidle, zmluvu mu nedali. Dohodli sa, že zmluvu podpíše on s budúcim predávajúcim. E. T. nedal žiadne písomné plnomocenstvo, na základe ktorého by mohol disponovať s motorovým vozidlom. Asi po dvoch týždňoch oslovil priateľov, že čo je s motorovým vozidlom, pričom títo mu povedali, že E. T. sa stále na niečo vyhovára, že nie je doma, že pripravuje vozidlo. Niekedy koncom januára, resp. začiatkom februára sa dozvedel, že E. T. motorové vozidlo predal. Osobne sa v autobazári pozrieť nebol. Toto boli kontrolovať len jeho kamaráti. Jednalo sa o jeho prvú spoluprácu s E. T.. Rovnako sa jednalo o prvý prípad, kedy doniesol auto na územie Maďarska a následne sa ho pokúšal prediť.

7. Žalovaný pri svojom výsluchu uviedol, že niekedy v októbri 2017 prišli spolu s manželkou do Autobazáru LALA v Slovenských Ďarmotách, kde chceli kúpiť motorové vozidlo Peugeot 208. Pán T. im povedal, že momentálne také auto k dispozícii nemá, ale že im takéto motorové vozidlo zoženie. Začiatkom novembra 2017 mu E. T. volal, že zohnal Peugeot 208 v Bratislave a že je potrebné, aby overil plnomocenstvo za tým účelom, aby mohol na neho prepísať motorové vozidlo Peugeot 208. To plnomocenstvo nechal overiť v Slovenských Ďarmotách, pričom tam boli vypísané len jeho údaje. Neboli tam uvedené údaje o pánovi T.. Nakoniec mu pán T. povedal, že mu nevie zabezpečiť predaj tohto motorového vozidla, pretože sa tam neskončil ešte leasing. Potom dňa 09. 11. 2017 mu zavolať pán T., že má pre neho auto Toyota Yaris, pričom mu ho ponúkol na predaj za 7.500,- Eur. S manželkou sa dohodli, že vozidlo kúpia. 10. 11 mu pán T. volal, aby si auto prišiel zobrať. Bolo už pripravené aj s prepravným číslom. Auto vyskúšali, potom následne zobrali domov. Kúpnu cenu mu vyplatil, pričom doklad o vyplatení kúpnej ceny mu pán T. nevystavil. E. T. mu dal aj Kúpnu zmluvu zo dňa XX.XX.XXXX, ktorú však on (žalovaný) nepodpísal, nakoľko sa pán T. zaviazal, že zadný nárazník na aute, ktorý bol poškrábaný, ešte opraví, preleští a táto oprava bude potom v cene zahrnutá. Kúpnu zmluvu si prečítal, videl, že je tam podpísaný pán T. ako sprostredkovateľ. Žiadny doklad od neho nepýtal, či on môže sprostredkovať takýto predaj. Vychádzal z toho, že predaj v autobazári prebieha takým spôsobom, že pôvodný vlastník príde do bazáru, prinesie tam auto, dohodnú sa nejaké podmienky ohľadne predaja, keď obidvaja súhlasia s týmto predajom, tak auto tam pôvodný vlastník nechá. Kúpnu zmluvu zo dňa XX. XX. XXXX, na ktorej ako predajca je uvedená pani F. W., tak túto zmluvu nepodpisoval. K motorovému vozidlu neprevzal ani žiadny protokol o prevzatí tohto motorového vozidla, kde by boli popísané nejaké vady. Ďalej uviedol, že nepodpísal ani žiadosť o uznanie typového schválenia, ktorá sa podávala na Okresnom úrade Veľký Krtíš, odbor cestnej dopravy. Žalobca uviedol, že pán T. mu nepovedal, kto je vlastníkom motorového vozidla, ale myslí si, že pôvodným vlastníkom bola pani z Nemecka. Potom, ako auto zobral domov, mu pán T. asi o týždeň volal, že auto je už napísané na neho a že mu dá aj dopravné značky. Potom spolu so značkami on odišiel na emisnú a STK. Túto úspešne absolvoval. Následne si ešte auto nechal skontrolovať aj po technickej stránke.

8. Svedok E. T. na pojednávaní uviedol, že motorové vozidlo Toyota Yaris mu do bazáru doniesol S. R., s ktorým spolupracoval v oblasti predaja motorových vozidiel už dlhšie. S. R. mu do autobazáru nosil viacej áut na predaj. Auto mu doniesol na vlečke. Nepamätal sa, nevedel uviesť, či mu vystavil nejaký doklad, že prevzal motorové vozidlo. S. R. mu nechal všetky papiere ohľadne motorového vozidla tak, ako to bolo vždy. Dohodli sa na cene 6.400,- Eur bez prihlásenia s tým, že ak sa nájde nejaký kupec, tak potom budú riešiť papiere ohľadne predaja. Nepamätal sa na to, ako sa dohodli, kto bude figurovať ako predávajúci na kúpnej zmluve. Potom prišiel do bazáru pán T., ktorému sa motorové vozidlo páčilo. Kúpil si ho, vyskúšal si ho a potom sa išlo vozidlo prihlásiť. Nepamätal si na dátum, kedy to presne bolo. Kúpna zmluva sa uzatvárala, pričom bližšie údaje ohľadne tejto kúpnej zmluvy si nepamätá. Kúpna zmluva bola podpísaná. Ďalej uviedol, že osobu žalobcu nepozná, nikdy ho nevidel. Ďalej uviedol, že na Zmluve zo dňa XX. XX. XXXX je jeho podpis. Písmo, ktorou je zmluva vyplňovaná, je jeho písmom. Podpis na Zmluve zo dňa XX. XX. XXXX nie je jeho podpisom. Rovnako tak písmo, ktorým je zmluva vyhotovená, tiež nie je jeho písmom. Túto zmluvu, kde je ako predávajúca uvedená pani F. W. nikdy nevidel. S. R. mu odovzdal veľký a malý technický preukaz, pričom si nepamätá, či mu predložil aj zmluvu, na základe ktorej nadobudol motorové vozidlo. Ďalej uviedol, že on neprihlasoval motorové vozidlo na dopravnom inšpektoráte, len vykonal kontrolu originality a preklady nemeckého technického preukazu a STK. Polovicu kúpnej ceny za motorové vozidlo (asi 3. 000,- Eur, resp. 4. 000,- Eur), ktoré mu vyplatil žalovaný, vyplatil S. R.. Druhú polovicu mu ešte dlhuje. Uviedol, že toto motorové vozidlo on od nikoho neodkúpil, len sprostredkoval predaj tohto motorového vozidla tak, ako to aj robí. S S. R.

spolupracoval 3 - 4 roky. Stávali sa prípady, že aj ostatným, ktorí mu priniesli auto na predaj, nevyplatil kúpnu cenu za odpredané motorové vozidlo v celosti. Boli to však prípady, že s danou osobou fungoval už dlhšiu dobu a bola medzi nimi dôvera, že jej tie peniaze doplatí.

9. Svedok I. R. pri svojom výsluchu uviedol, že osobné motorové vozidlo Toyota Yaris odovzdával T. spolu so žalobcom, ktorý tam bol prítomný. T. ho videl. Spolu so žalobcom toto motorové vozidlo odviezli z Maďarska na príviesnom vozíku a zložili ho v autobazáre u T., pretože ich súrtil, že už má zákazníka, ktorému ho chce ukázať. Toto motorové vozidlo kúpili spolu so žalobcom v Nemecku. On tiež kupoval motorové vozidlo. Žalobca kúpil motorové vozidlo Toyota Yaris, pričom ho doniesli na územie Maďarska a hneď v tú istú sobotu ho potom odniesli T.. V Nemecku boli traja. Bol tam on, jeho brat a žalobca. Jeho brat dobre ovláda nemecký jazyk. Vozidlo kupovali cez sprostredkovateľa. Bol to rodinný príslušník predávajúceho. Uzatvorili kúpnu zmluvu, ktorú má žalobca v originály k dispozícii, pričom pri kúpe tohto motorového vozidla v Nemecku mali možnosť nahliadnuť do dokladov ohľadom tohto motorového vozidla a overiť si, kto je vlastníkom motorového vozidla. Pán, ktorý s nimi jednal, im ukázal splnomocnenie, že on má oprávnenie zastupovať vlastníka a predáť im toto motorové vozidlo. T. odovzdali originály dokladov k tomuto motorovému vozidlu, okrem originálu kúpnej zmluvy. T. povedal, že odvezie auto ukázať budúcemu kupujúcemu. Vtedy naposledy auto videli. Žiadny doklad o prevzatí alebo odovzdaní motorového vozidla T. nevystavili. Nežiadali to, pretože fungovali na základe dobrej spolupráce. Boli dohodnutí tak, že T. ukáže auto potenciálnemu záujemcovi. Keď sa mu bude páčiť, tak potom sa uzatvorí kúpna zmluva, dohodne sa výška kúpnej ceny. Bolo dohodnuté, že ako predávajúci bude vlastníkom motorového vozidla pán žalobca, nie T.. Od T. on neobdržal žiadnu časť kúpnej ceny z predaja motorového vozidla. Stalo sa aj v minulosti, že raz alebo dvakrát im zo strany T. nebola vyplatená kúpna cena motorového vozidla. Stal sa aj taký prípad, že k predaju motorového vozidla došlo bez toho, že by o tom vedeli. T. im len vyplatil kúpnu cenu. Na otázku, ako auto predal, sa len usmieval. Pokiaľ aj dlhoval nejakú časť kúpnej ceny, vždy to potom postupne dorovnal. Potom, ako mu vozidlo nechali v autobazáre, ho niekoľkokrát telefonicky kontaktovali. Stále im sľuboval, že aby boli kľudní, že auto predá. Dokonca ich niekoľkokrát zobral aj na nejaké miesta do Lučenca, kde malo byť toto vozidlo, pričom tam nebolo. Spolu s bratom boli niekoľkokrát v autobazáre, auto tam však nebolo. Asi mesiac - dva potom, ako mu auto nechali, sa dozvedeli, že T. má problémy aj s inými predávajúcimi, ktorým nevyplatil kúpnu cenu. Auto predal bez ich vedomia. S T. sa pozná viac ako dva roky. Legalizáciu motorových vozidiel vykonával T. osobne. Oni mu len dávali súhlas na sprostredkovanie predaja motorových vozidiel.

10. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 12C/22/2018-139 zo dňa 15.01.2019, ktorým návrh na zastavenie konania z dôvodu prekážky litispendencie zamietol, žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu, žalovanému uložil povinnosť nahradiť trovy konania štátu vo výške 19,92 Eur za náhrad svedočného, štátu nepriznal právo na náhradu trov konania vo výške 65,35 Eur za vyplatenie tlmočného, svedkovi E. T. a I. R. nepriznal nárok na náhradu svedočného. V dôsledku odvolania žalovaného proti uvedenému rozsudku Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 11Co/87/2019-204 zo dňa 31.10.2009 rozsudok okresného súdu zrušil v druhom a treťom a štvrtom výroku. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že žalobca má naliehavý právny záujem na podanej žalobe v zmysle § 137 písm. c) CSP, tiež skonštatoval, že okresný súd na vec správne aplikoval na prejednávajúcu vec záver Nálezu Ústavného súdu I. ÚS 549/2015 zo dňa 16.03.2016 o nadobudnutí vecí - nehnuteľnosti - kúpou od nevlastníka, ale nesprávne ho vyložil v kontexte prejednávanej veci. Ďalej krajský súd uviedol, že sa mu javí, že nemožno jednoznačne vyhodnotiť dobromyseľnosť žalobcu a to jednak na základe výpovede samotného žalobcu, žalovaného, ale i svedkov, na základe zo spisu zistiteľného kontraktačného procesu medzi žalovaným a E. T., t. j. kúpnej zmluvy zo dňa 08.11.2017, spôsobu stanovenia a vyplatenia kúpnej ceny, zo vzájomnej časovej súvislosti jednotlivých úkonov E. T., ale aj žalovaného. Naopak žalovaný, ktorý bez rozsiahlejších skúseností (auto cestou bazáru kupoval druhýkrát) kupoval cestou autobazáru auto pre svoju vlastnú potrebu a potreby svojej rodiny, nemal možnosť zistiť, že E. T. nepostupuje zákonne. Komunikoval len s E. T., jemu odovzdal finančné prostriedky ako kúpnu cenu, prevzal od neho OMV aj s dokladmi, absolvoval s OMV emisnú a technickú kontrolu; kúpnu zmluvu nepodpisoval len z dôvodu, že mu T. prisľúbil na OMV preleštiť poškrabaný zadný nárazník; OMV užíval 8 mesiacov, vykonal na ňom potrebné opravy a investoval do zhodnotenia jeho technického stavu. Kúpnu zmluvou sa vlastnícke právo ku hnuťelnej veci sa nadobúda jej odovzdaním kupujúcemu (§133 a nasl., §588 a nasl. OZ); ku motorovému vozidlu sa nadobúda odovzdaním kľúčov, písomná kúpna zmluva sa nevyžaduje (§133 OZ, R17/86); dobromyseľnosť kupujúceho, ktorý nadobúda majetok od predávajúceho, sa posudzuje k okamihu uzavretia kúpnej zmluvy (§39 OZ - R 15/1991). V závere odvolací súd skonštatoval, že okresný súd musí opätovne predvolať strany sporu, umožniť im vyjadriť sa k predmetu veci, vykonať dokazovanie

podľa ich návrhov, odstrániť rozpory vo výpovediach strán, svedkov a aj navzájom, vyhodnotiť dôkazy jednotlivo aj v súhrne; opätovne vo veci rozhodnúť (§391 ods. 3 CSP), s prihliadnutím na vyslovené konštatovanie krajského súdu, najmä v bodoch 13, 15 odôvodnenia tohto zrušujúceho rozhodnutia (§ 391 ods. 2 CSP) a vysporiadať sa aj s rozpormi, na ktoré poukázal žalovaný vo svojom odvolaní.

11. Súd viazaný právnym názorom krajského súdu (§ 391 ods. 2 CSP) vec opätovne prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 04.08.2020 v neprítomnosti žalobcu v súlade s ustanovením § 180 CSP. Žalobca mal vykázané doručenie predvolania na pojednávanie dňa 20.06.2020, pričom sa neustanovil. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní ospravedlnila neúčasť žalobcu na pojednávaní z dôvodu, že tento sa nachádza na dovolenke. Súd bol toho názoru, že tento mal dostatok času si zariadiť svoje súkromné záležitosti tak, aby sa na pojednávanie vedel ustanoviť, nakoľko to bolo v jeho záujme.

12. Svedok E. T. na pojednávaní uviedol, že sporné motorové vozidlo mu do autobazáru doniesol I. R. spolu s bratom S.. Žalobcu D. Q. nepozná. K autu mu odovzdali veľký technický preukaz a kľúče. Nepamätal si, či mu k týmto dokladom predložili aj kúpnu zmluvu, na základe ktorej mal žalobca nadobudnúť motorové vozidlo. Jeho úlohou bolo motorové vozidlá, ktoré mu oni nosili, nafotiť a následne zháňať záujemcu o kúpu motorového vozidla. V minulosti zrealizoval pre nich predaj viacerých motorových vozidiel. Platil im tiež kúpnu cenu. Pri predmetnom motorovom vozidle sa dohodli na kúpnej cene 6.400,- Eur. K tejto základnej cene si on zvykol ešte prihadzovať odmenu pre seba. Nepamätal si, či uzavrel nejakú zmluvu o odovzdaní vozidla, resp. nejakú zmluvu o sprostredkovaní predaja motorového vozidla. V minulosti však nejaké dohody o predaji, resp. o sprostredkovaní predaja motorových vozidiel uzatvárali. S. R. vyplatil časť kúpnej ceny z predaja tohto motorového vozidla, pričom si bližšie výšku nepamätal. Nevedel uviesť, kto mal byť uvedený ako predajca na kúpnej zmluve v prípade tohto motorového vozidla. Zvyklo sa to robiť tak, že keď zohnal nejakého kupca, tak ten pôvodný vlastník bol uvedený na kúpnej zmluve ako predávajúci, resp. sa uzatvorila sprostredkovateľská zmluva o predaji vozidla. Bratom predal nejakú Octaviu a zostal im dlžný nejakú sumu, pričom nevedel uviesť, či to bolo pred týmto motorovým vozidlom alebo po tomto motorovom vozidle. Autobazár Lala prevádzkoval tri, resp. štyri roky. Bol jediným konateľom aj spoločníkom tohto bazáru.

13. I. R. pri svojom výsluchu uviedol, že motorové vozidlo doniesli do autobazáru T. v novembri 2017 asi jeden alebo dva dni po dátume, čo je uvedený na kúpnej zmluve z Nemecka. Boli tam traja, on, jeho brat S. a žalobca ako vlastníci motorového vozidla. S T. komunikoval jeho brat S., pričom hneď vtedy mu T. oznámil, že má nejakého kupca, že chce motorové vozidlo tomuto kupcovi ukázať. Motorové vozidlo mu tam preto nechali, pričom sa dohodli tak, že by ho predávali oni dvaja, resp. buď on alebo brat S., resp. že by ho predával žalobca toto motorové vozidlo. T. odovzdali originál doklady k motorovému vozidlu, nakoľko tento ich dosť súril, preto nemali čas si vyhotoviť fotokópiu týchto dokladov. S T. neuzavreli žiadnu dohodu o odovzdaní motorového vozidla ani o sprostredkovaní predaja. V minulosti T. pre nich predával autá, pričom nevedel uviesť, ako dlho táto spolupráca trvala. Nevedel uviesť, či v minulosti nejaké dohody o sprostredkovaní predaja motorových vozidiel uzatvárali. Je možné, že sa s T. dohodli na konkrétnej kúpnej cene za predaj motorového vozidla, pričom si nevedel spomenúť na jej výšku. Za sprostredkovanie predaja tohto motorového vozidla mal T. dostať niekoľko sto eur. Nevie o tom, že by T. vyplatil časť kúpnej ceny jeho bratovi S. za predaj tohto motorového vozidla. Boli však prípady, kedy on dodatočne uhrádzal kúpne ceny za predaj iných motorových vozidiel. Uviedol, že T. povedali, kto je vlastníkom motorového vozidla. Túto zmluvu si nepýtal. Uviedol tiež, že v minulosti nezvykli nechávať originálne doklady k motorovým vozidlám T., nakoľko sa stávali prípady, že keď tam takéto doklady nechali, tak sa autá potom stratili, boli predané. V tomto prípade to urobili preto, pretože ich T. súril, lebo chcel rýchlo ukázať auto kupujúcemu a preto nemali čas vyhotoviť fotokópiu.

14. Svedok W. S. R. na pojednávaní uviedol, že sporné motorové vozidlo kupoval v Nemecku D. Q. a to v novembri 2017. Pri kúpe tohto motorového vozidla bol prítomný on, jeho brat I. a žalobca D. Q.. Toto auto potom následne z Nemecka dovezli do Maďarska a potom z Maďarska ho odviezli T. do Slovenských Ďarmot. Auto mu doniesli preto, pretože on s ním už dávnejšie bol v kontakte, vedel, že motorové vozidlá predáva. V tom čase T. poznal dva - tri roky. Predal pre nich niekoľko vozidiel ako sprostredkovateľ. Auto mu všetci traja spoločne odviezli a on odovzdal T. originálne doklady k motorovému vozidlu, nakoľko T. sa s predajom vozidla veľmi ponáhľal. Tiež mu odovzdal kľúče k motorovému vozidlu. Dohodli sa tak, že ukáže auto kupujúcemu a keď kupujúci bude mať záujem o toto motorové vozidlo, tak potom budú pokračovať ďalej. Predajcom motorového vozidla mal byť žalobca D. Q.. Žalobca bol fyzicky prítomný,

v kontakte s T. však nebol. S T. komunikoval len on. Nevedel uviesť, či mu povedal nejakú kúpnu cenu. Za sprostredkovanie auta mal dostať T. niekoľko sto eur. T. nevedel, že D. Q. je vlastníkom motorového vozidla. Neuzatvorili s ním žiadnu dohodu o odovzdaní vozidla, ani o sprostredkovaní jeho predaja. V minulosti nejaké dohody uzatvárali, avšak nepravidelne. V minulosti pri motorových vozidlách, ktorých predaj sprostredkoval T., odovzdávali originály dokladov vtedy, keď ich predal. Tiež uviedol, že pred týmto motorovým vozidlom Toyota T. doniesli niekoľko vozidiel a nie všetky kúpne ceny za predaj vozidiel im boli uhradené. Je pravdou, že od T. prevzal tri - štyri tisíc Eur, ako to uviedol vo svojej výpovedi, ale to bolo za predaj iného motorového vozidla. Nemá o tom však žiadny doklady. Vždy im T. dlžil nejakú časť kúpnej ceny, ktorú postupne doplácil. V minulosti sa nestala taká situácia, že by T. bez ich vedomia predal motorové vozidlo.

15. Svedkyňa I. E. na pojednávaní uviedla, že otec mal záujem kúpiť motorové vozidlo Peugeot v bazári u T., pričom takéto vozidlo sa tam nenachádzalo, preto mu T. ponúkol sporné motorové vozidlo Toyota, ktoré nakoniec išli pozrieť. Otec si vozidlo prezrel. Povedal, že ho nemôže kúpiť bez súhlasu matky, bez toho, aby ho ona videla. Išli domov a potom sa oni dvaja s mamou vrátili. O dva dni potom T. zavolať, že má pripravené papiere pre vozidlo. Vtedy sa ona s manželom aj s otcom do autobazáru dostavili. Otec si vozidlo v ten deň išiel vyskúšať. Povedal, že je dobré, že ho kúpi. Kúpna cena bola 7.500,- Eur. Táto bola vyplatená v hotovosti T.. Celý čas jednal otec len s T.. Autobazár bol veľký, nachádzalo sa v ňom veľa áut. Potom, ako vyplatili kúpnu cenu, tak T. odovzdal kľúče od auta a doklady k motorovému vozidlu a išli domov.

16. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že Kúpna zmluva zo dňa XX.XX.XXXX je absolútne neplatný právny úkon z toho dôvodu, že E. T. nebol vlastníkom motorového vozidla a preto vlastnícke právo nemohol previesť na ďalšiu osobu - žalovaného. Nie je možné nadobudnúť vlastnícke právo od osoby, ktorá nie je vlastníkom. Žalobca nepoveril, či už ústne alebo písomne T. k prevodu motorového vozidla, k podpísaniu kúpnej zmluvy, k uzavretiu akéhokoľvek právneho úkonu, ktorými došlo k prevodu vlastníckeho práva k motorovému vozidlu na tretiu osobu. Rovnako aj T. na dnešnom výsluchu potvrdil, že v rámci prevodu motorového vozidla nefiguroval ako predávajúci, ale len ako osoba sprostredkovateľa, osoba, ktorá mala fyzicky odovzdať motorové vozidlo kupujúcemu žalovanému. Samotná výpoveď žalovaného preukazuje, že žalovaný vedel, že auto nekúpil od autobazáru ale od fyzickej osoby, pričom pri preštedovaní všetkých dokladov k motorovému vozidlu, ktoré mu boli dané k dispozícii, mohol zistiť, že ani T. nie je majiteľom motorového vozidla a teda nemá ani právo previesť vlastníctvo k motorovému vozidlu na jeho osobu. Z ustanovenia § 777 Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, že T. na základe nejakého ústneho plnomocenstva nemohol ako sprostredkovateľ previesť na tretiu osobu vlastnícke právo k motorovému vozidlu a teda tvrdenia žalovaného, že žalobca odovzdal pánovi T. motorové vozidlo za účelom jeho predaja, je nepravdivé a nie je predložené žiadnym dôkazom, nakoľko aj na dnešnom pojednávaní obidvaja svedkovia R. potvrdili, že T. mal oprávnenie len ponúkať motorové vozidlo, ukazovať ho fyzicky prípadným záujemcom, ale nemal oprávnenie previesť vlastníctvo motorového vozidla na ďalšiu osobu. Nález Ústavného súdu pod číslom 549/2016 zo 16. marca 2016 nie je možné aplikovať na toto konanie, nakoľko sa tu rieši úplne diametrálne odlišný stav v tomto pôvodnom teda konaní pred Ústavným súdom. Tu sa jedná o dobromyseľnú prevedenú nehnuteľnosť dvakrát od jej vlastníka.

17. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že krajský súd jednoznačne vyslovil názor, že žalovaný sa nesprával pri kúpe osobného motorového vozidla nedbalo. Z vykonaného dokazovania vyplýva skutočnosť, že žalobca bol jednoznačne nedbalým vlastníkom, tento sa správal tak, že prostredníctvom tretích osôb odovzdal motorové vozidlo svedkovi T., kde tento následne ho predal, resp. sprostredkoval tento predaj. Svedok I. R. uviedol, že sa v minulosti stávala taká situácia, že svedok T. predal motorové vozidlá aj bez ich súhlasu a následne im odovzdal len kúpnu cenu. Na dnešnom pojednávaní svedok S. R. uviedol, že sa nikdy takáto situácia nestala a to v tom zmysle, že bez ich vedomia by svedok T. predal takéto motorové vozidlo. Krajský súd jednoznačne povedal, že správne okresný súd aplikoval tento nález na daný prípad. Okresný súd je viazaný právnym názorom krajského súdu a tento je potrebné rešpektovať. Svedkyňa - dcéra žalovaného, uviedla, že žalovaný ako osoba staršieho veku a bežný spotrebiteľ sa správal s bežnou starostlivosťou. Kúpna zmluva na predaj motorového vozidla nie je potrebná, alebo nie je potrebné ju uzavrieť v písomnej podobe ale vlastnícke právo prechádza na kupujúceho odovzdaním motorového vozidla, resp. podľa staršej judikatúry odovzdaním kľúčov. V tomto prípade aj v minulosti bola obchodná prax medzi svedkami, že tieto motorové vozidlá aj dokonca s originálnymi dokladmi nechali svedkovia u T. a tento následne

sprostredkoval predaj, vybavil všetky potrebné papiere, nakoľko svedkovia nehovoria po slovensky a následne im bola vyplatená kúpna cena. Taktiež z vykonaného dokazovania je zrejmé, že svedkovia, ktorí komunikovali so svedkom T. a žalobca mali o týchto skutočnostiach vedomosť, vedeli o tom, že svedok T. si pri tomto konkrétnom motorovom vozidle už našiel aj kupca, žalobca sa o predmetné motorové vozidlo nezaujímal, až po niekoľkých mesiacoch začal riešiť uvedenú situáciu. Taktiež je nesporné, že do dnešného dňa žalobca nepoprel tú skutočnosť, že S. R. od T. obdržal časť kúpnej ceny za toto motorové vozidlo.

18. Súd vo veci vykonal dokazovanie upozornením OO PZ VK podľa § 97 ods. 1 Trestného poriadku zo dňa 18. 06. 2018, Kúpnu zmluvou zo dňa XX. XX. XXXX, fotokópiou osvedčenia o evidencii vozidla Nemeckej spolkovej republiky časť 1 a 2, Protokolom o technickej a emisnej kontrole vozidla, Odborným posudkom o kontrole originality zo dňa 08.11.2017, Kúpnu zmluvou zo dňa XX. XX. XXXX, Kúpnu zmluvou zo dňa XX. XX. XXXX, Žiadosťou o uznanie typového schválenia motorového vozidla zo dňa 09. 11. 2017, pripojeným spisom ODI Veľký Krtíš v prílohovej obálke č. 109 spisu, výsluchom sporových strán, výsluchom svedkov E. T., I. R., W. S. R., I.F.C. E..

19. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

20. Žalobca dňa 06. 11. 2017 uzatvoril Kúpnu zmluvu s predávajúcim I. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXA, P., F. J. S., ktorý konal na základe plnej moci zo dňa 06. 11. 2017, ktorá mu bola udelená zo strany F. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX, XXXXX P., F. J. S. (plná moc je uvedená na zadnej strane zmluvy). Predmetom kúpnej zmluvy bol prevod vlastníckeho práva k osobnému motorovému vozidlu Toyota Yaris, VIN: R., EVČ: U. F. XXX, za kúpnu cenu 5.900,- Eur. Z predloženého osvedčenia o evidencii motorového vozidla Nemeckej spolkovej republiky časť 1 a 2, č. VI 924253 vyplýva, že vlastníkom motorového vozidla bola F. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XX, XXXXX P. Pri uzatváraní kúpnej zmluvy bol prítomný svedok I. R. a jeho brat W. S. R., ktorý ovláda nemecký jazyk. Následne žalobca spolu s bratmi R. predmetné motorové vozidlo dovezli na územie Maďarska, odkiaľ ho potom na prívesnom vozíku odviezli do Autobazáru LALA v Slovenských Ďarmotách, ktorého konateľom a spoločníkom bol svedok E. T.. Vozidlo spolu s originálom osvedčenia o evidencii motorového vozidla vydaným v Nemeckej spolkovej republike a s kľúčami odovzdali E. T. za účelom, aby tento vozidlo ponúkal potenciálnym kupujúcim. O odovzdaní vozidla E. T. žalobca nespísal žiadnu listinu, tiež s ním neuzavrel dohodu o sprostredkovaní predaja. Žalobca E. T. neudelil písomné plnomocenstvo, ktoré by ho oprávňovalo predajť osobné motorové vozidlo v jeho mene. Následne svedok E. T. predal motorové vozidlo žalovanému O. T. Kúpnu zmluvou zo dňa XX. XX. XXXX, za kúpnu cenu 7.500,- Eur, kde ako predajca je uvedený E. T. a ako kupujúci žalovaný O. T.. Predmetnú kúpnu zmluvu ako sprostredkovateľ podpísal svedok E. T., pričom žalovaný predmetnú zmluvu nepodpísal. Žalovaný kúpnu cenu vyplatil T. v hotovosti. T. žalovanému pri odovzdaní motorového vozidla odovzdal jedno vyhotovenie Kúpnej zmluvy zo dňa XX. XX. XXXX, tiež mu odovzdal osvedčenie o evidencii motorového vozidla vydané v Nemeckej spolkovej republike. Z odborného posudku o kontrole originality predmetného motorového vozidla vyplýva, že svedok E. T. ako vodič motorového vozidla vykonal dňa 08. 11. 2017 kontrolu originality predmetného motorového vozidla. Ako prevádzkovateľ vozidla je uvedený O. T.. Ako sprievodný doklad bolo predložené osvedčenie o evidencii motorového vozidla vydané v Nemeckej spolkovej republike časť druhá, číslo dokladu R. XXXXXX. Z Kúpnej zmluvy zo dňa XX. XX. XXXX vyplýva, že ako predajca je v zmluve označená F. W., bytom C. XX a kupujúci - žalovaný O. T.. Predmetom tejto kúpnej zmluvy je prevod vlastníckeho práva k spornému motorovému vozidlu Toyota Yaris za kúpnu cenu 7.500,- Eur. Na predmetnej zmluve sa nachádza podpis kupujúceho a tiež podpis sprostredkovateľa. Táto zmluva bola predložená spolu so Žiadosťou o uznanie typového schválenia jednotlivo dovezeného vozidla členského štátu dňa 09. 11. 2017 Okresnému úradu Veľký Krtíš, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií. Spolu so žiadosťou bol predložený aj Odborný posudok o kontrole originality motorového vozidla zo dňa 08. 11. 2017, Protokoly o technickej a emisnej kontrole motorového vozidla zo dňa 09. 11. 2017. Na základe uvedených dokumentov Okresný úrad Veľký Krtíš odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií vydal dňa 20. 11. 2017 rozhodnutie, na základe ktorého pre žiadateľa O. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXX, XXX XX, uznáva typové schválenie ES jednotlivo dovezeného motorového vozidla z členského štátu, ktoré je predmetom sporu. Tiež bolo vydané osvedčenie o evidencii II s evidenčným číslom TB 050740 a následne bolo vydané Ministerstvom vnútra SR Osvedčenie o evidencii časť I. Žalovaný predmet kúpy nerušene užíval do júna 2018, kedy mu bolo vozidlo zaistené pre účely trestného konania. Na základe upozornenia vyšetrovateľa vo veci obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa §

221 ods. 1, 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zák. vedenej pod ČVS:ORP-30-VYS-VK-2018 žalobca podal prostredníctvom svojej právnej zástupkyne predmetnú žalobu.

21. Podľa článku 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len Ústava SR), každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

22. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka; vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

23. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka; vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu zmluvou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe ich skutočností ustanovených zákonom.

24. Podľa § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka; ak sa hnutelná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

25. Súd viazaný právnym názorom krajského súdu na danú vec aplikoval nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 549/2015 z 16. 03. 2016, ktorý považuje za relevantné východisko pre zabezpečenie ústavne súladnej aplikácie a interpretácie vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka. V zmysle článku 20 odsek 1 Ústavy SR, každý má právo vlastníť majetok a vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Je treba postaviť na rovnakú úroveň vlastnícke právo pôvodného vlastníka a nadobudnutie vlastníckeho práva k veci novým nadobúdateľom na základe jeho dobrej viery. Vyššie riziko však má niesť nedbalý vlastník než nadobúdateľ v dobrej viere, pretože tento nie je schopný sa nijako dozvedieť o tom, ako vec opustila vlastníkovu sféru a dostala sa do vlastníctva prevodcu (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 549/2015 z 16. 03. 2016 a obdobne aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 151/2016 z 03. 05. 2017).

26. Vykonaným dokazovaným sa súdu nepodarilo zistiť také skutočnosti, pre ktoré by mohol súd žalobe žalobcu opätovne vyhovieť. Naopak z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalovaný bol dobromyseľným nadobúdateľom vlastníckeho práva k predmetu sporu a konal s plnou právnou spôsobilosťou ako bežný občan (spotrebiteľ). Pri nadobúdaní hnutelnej veci (osobného motorového vozidla) žalovaný bol povinný postupovať s obvyklou mierou opatrnosti a správať sa pri kúpe veci tak, aby preveril rizikovosť svojej majetkovej operácie a eliminoval nadmerné riziko, čo aj dodržal. Žalovaný uskutočnil dňa 10.11.2017 ohliadku vozidla a vykonal skúšobnú jazdu na vozidle. V prípade kúpnej zmluvy platí zásada neformálnosti a pre uzatvorenie tohto kontraktu sa nevyžaduje písomná forma kúpnej zmluvy, ale k platnému uzavretiu dochádza aj pri ústnom, resp. konkludentnom uzavretí kúpnej zmluvy. Bolo konkrétne preukázané, že predávajúci dňa 10.11.2017 predmet kúpy odovzdal žalovanému a žalovaný v rovnaký deň vozidlo prevzal a zaplatil za vozidlo predávajúcemu v hotovosti dohodnutú kúpnu cenu vo výške 7.500,- Eur. Predávajúci žalovanému v deň predaja odovzdal aj písomnú Kúpnu zmluvu zo dňa XX.XX.XXXX, ktorú však žalovaný nepodpísal, nakoľko mu predávajúci sľúbil opraviť poškodený nárazník. Nepodpísanie písomnej kúpnej zmluvy žalovaným s prihliadnutím na vyššie uvedené právne závery, nemá za následok neplatnosť predaja sporného motorového vozidla. Žalovaný v čase kúpy mal síce k dispozícii osvedčenie o evidencii motorového vozidla vydané v Nemeckej spolkovej republike, avšak žalovaný nepoznal obsah právneho úkonu - Kúpnej zmluvy zo dňa XX. XX. XXXX, ktorú žalobca uzatvoril s predávajúcim I.Á. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXA, P., F. J. S.. Žalovaný z objektívnych príčin nemohol zistiť rozpor evidovaného subjektu vlastníctva podľa osvedčenia a právneho titulu žalobcu. Každopádne na žalovaného, ktorý je bežným spotrebiteľom a v čase kúpy mal 67 rokov, nebolo prípustné klásť požiadavku v tom zmysle, aby podľa dokumentácie o vozidle dovezeného zo zahraničia, ktorá bola vyhotovená v cudzom jazyku a obsahuje aj technické údaje si sám konfrontoval vlastníctvo k vozidlu a to zvlášť keď motorové vozidlo kupoval na prevádzke autobazáru. Uvedené presahuje možnosti bežného spotrebiteľa, ktorý ako bežný občan nemal žiadne skúsenosti s kúpou a predajom používaného vozidla (vozidlo kupoval druhý krát). Bolo preukázané, že E. T. motorové vozidlo žalovanému predával v priestoroch svojej obchodnej prevádzky LALA Autobazár Slovenské Ďarmoty s.r.o.. Svedok E. T. potvrdil, že tento autobazár prevádzkoval asi 3 - 4 roky, teda ma dostatočné skúsenosti s predajom ojazdených motorových vozidiel. Žalovaný ako aj svedkyňa I. E. potvrdili, že v autobazáre sa nachádzalo viacero motorových vozidiel. E. T. bol súčasne konateľom

obchodnej spoločnosti (autobazáru) s predmetom podnikania v oblasti predaja a kúpy používaných motorových vozidiel. Za daných okolností sa žalovaný úplne oprávnenne domnieval, že práve E. T. je predávajúcim, resp. osoba, ktorá bola poverená predávajúcim na predaj vozidla. Žalovaný nemal možnosť postrehnúť nečestný úmysel predávajúceho, pretože organizácia predaja bola úplne v réžii E. T.. Žalovaný je bežným spotrebiteľom, ktorý nevykonáva podnikateľskú činnosť a neobchoduje v oblasti kúpy, predaja a sprostredkovania používaných motorových vozidiel. Žalovaný udelil E. T. splnomocnenie na vykonanie všetkých právnych úkonov a zmeny na Okresnom úrade Veľký Krtíš, odbor cestnej dopravy, na prihlásenie motorového vozidla do evidencie a pri kontrole originality. Dopravný inšpektorát vo Veľkom Krtíši potvrdil administratívny podklad pre prevod a registráciu vlastníctva vozidla na žalovaného ako platný a žalovanému vydal osvedčenie o evidencii vozidla - časť II č. TB 050740. Všetky uvedené skutočnosti žalobcu dostatočne utvrdzovali v nadobudnutom presvedčení, že práve E. T. bol oprávnený s vozidlom disponovať a vlastníctvo previesť.

27. Žalobca preukázal, že vlastníctvo k motorovému vozidlu Toyota Yaris, VIN: R. nadobudol na základe Kúpnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX, ktorú uzatvoril s predávajúcim I. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXA, P., F. J. S., ktorý konal na základe plnej moci zo dňa 06. 11. 2017, ktorá mu bola udelená zo strany F. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX, XXXXX P., F. J. S.. Uvedenú skutočnosť potvrdili aj svedkovia I. R. a W. S. R.. Žalobca si uvedené motorové vozidlo zaobstaral za účelom jeho ďalšieho predaja. S predajom motorového vozidla mu mali pomôcť svedkovia R., ktorí dlhodobo uskutočňovali obchodný vzťah s E. T. a tento pre nich sprostredkoval predaj neurčeného počtu vozidiel. Svedkovia R. boli teda dostatočne znali pomeroch v spojitosti s predajom používaných motorových vozidiel. Svedkovia vozidlo odovzdali E. T. v zmysle zaužívanej obchodnej praxe a disponovali aj informáciou, že už existuje záujemca o kúpu motorového vozidla. E. T. odovzdali originál dokumentácie k motorovému vozidlu spolu s kľúčmi, pričom na kúpnej cene sa nedohodli. Svedkovia R. potvrdili, že pri odovzdaní motorového vozidla a dokladov k nemu bol prítomný aj žalobca. Za daných okolností žalobca mohol a mal predpokladať, že predaj vozidla sa skôr, či neskôr uskutoční. Formou písomného potvrdenia o odovzdaní veci, písomnej zmluvy o sprostredkovaní predaja alebo iným spôsobom v súlade so zákonom neupravil rozsah vzájomných práv a povinností, čím nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou. Žalobca ako aj svedkovia zhodne tvrdili, že T. bolo motorové vozidlo odovzdané len za tým účelom, aby toto ponúkal prípadným záujemcom, pričom tento nemal motorové vozidlo prediť vo svojom mene, resp. ako sprostredkovateľ. Predávajúcim motorového vozidla mal byť samotný žalobca. Tu súd poukazuje na to, že svedok I. R. na pojednávaní konanom dňa 20.12.2018 uviedol, že v jednom alebo dvoch prípadoch pred predajom tohto motorového vozidla im T. nevyplatil celú kúpnu cenu a že sa stal aj taký prípad, že T. predal motorové vozidlo bez ich vedomia a len im vyplatil kúpnu cenu. Z uvedeného je preto zrejmé že svedkovia aj v minulosti nechali T. originály dokladov k motorovému vozidlu a predaj motorového vozidla sa zrealizoval bez ich vedomia, preto bolo ich povinnosťou žalobcu na uvedenú skutočnosť upozorniť a ich vzájomný vzťah s T. zmluvne upraviť aj s prihliadnutím na to, že T. im kúpne ceny v minulosti nevyplatil v celosti ihneď po predaji motorového vozidla ale ich postupne doplácaval neskôr. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd potom žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú.

28. O náhrade trov konania strán sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, žalovaný mal vo veci plný úspech, preto mu potom súd priznal nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania proti žalobcovi v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Súd pribral do konania tlmočníka z jazyka maďarského Ing. Alexandra Molnára, PhD., nakoľko žalobca je maďarskej národnosti a aktívne neovláda slovenský jazyk. Tlmočník sa zúčastnil pojednávania konaného dňa 20.12.2018 na ktorom tlmočil výpoveď žalobcu a svedka I. R. a následne žalobcovi výpoveď žalovaného a svedka E. T.. Uznesením č. k. 12C/22/2018-134 zo dňa 02.01.2019 súd priznal zo štátnych prostriedkov pribratému tlmočníkovi odmenu a náhradu hotových výdavkov za tlmočenie v celkovej výške 85,27 Eur. Trovy vo výške 65,35 Eur znáša štát, nakoľko tieto sa dotýkajú tlmočenia výpovede žalobcu a ostaného priebehu pojednávania. Pribratý tlmočník na pojednávaní konanom dňa 20.12.2020 tlmočil aj výpoveď svedka I. R., nar. XX. XX. XXXX, ktorého v konaní navrhol vypočuť žalobca. V tejto súvislosti štátu vznikli trovy konania vo výške 19,92 Eur za jednu začatú hodinu tlmočenia výpovede svedka. Na pojednávanie konané dňa 04.08.2020 súd predvolal svedka I. R., nar. XX. XX. XXXX a W. S. R., nar. XX.XX.XXXX. Uznesením č. k. 12C/22/2018-293 zo dňa 24.06.2019 súd priznal zo štátnych prostriedkov pribratému tlmočníkovi odmenu a náhradu hotových výdavkov za

preloženie týchto predvolaní v celkovej výške 105,72 Eur (za I. 82,74 Eur a za S. 22,98 Eur). V danom prípade sa jedná o trovy dôkazu, ktoré musí znášať sporová strana. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v celom rozsahu úspešný, súd preto žalobcovi uložil povinnosť nahradiť štátu trovy konania vo výške 125,64 Eur (105,72 Eur + 19,92 Eur) na výdavkový účet Okresného súdu Veľký Krtíš, vedený v Štátnej pokladnici Bratislava, IBAN:SK 79 8180 0000 0070 0016 2060, VS:12C/22/2018 a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, s poukazom na ustanovenie čl. 4 ods. 1 a ods. 2 CSP.

30. O náhrade trov konania štátu súd rozhodol podľa ustanovenia § 155 ods. 2 CSP v zmysle ktorého trovy spojené s tým, že strana koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, znáša štát. V súvislosti s účasťou žalobcu na pojednávaní konanom dňa 04.08.2020 súd zabezpečil pretlmočenie predvolania na pojednávanie do maďarského jazyka. Uznesením č. k. 12C/22/2018-293 zo dňa 24.06.2019 súd priznal zo štátnych prostriedkov príbratému tlmočníkovi odmenu a náhradu hotových výdavkov za preklad tohto predvolania v celkovej výške 42,80 Eur. Tieto trovy tiež znáša štát, nakoľko týmto bolo zabezpečené právo žalobcu konať vo svojom materinskom jazyku, preto súd štátu právo na náhradu trov konania vo výške 42,80 Eur nepriznal.

31. Vzhľadom na to, že príbratý tlmočník z jazyka maďarského Ing. Alexander Molnár na pojednávaní konanom dňa 04.08.2020 tlmočil výpoveď svedkov R., pričom v tom čase súd nemal k dispozícii vyúčtovanie odmeny za tlmočenie, súd preto tlmočníkovi Alexandrovi Molnárovi proti žalobcovi priznal nárok na náhradu tlmočného v súvislosti s jeho účasťou na pojednávaní konanom dňa 04. 08. 2020 a to v celom rozsahu s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1. CSP (žalobca nebol v konaní úspešný). O výške náhrady odmeny rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica a to písomne dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), (363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.